

Zinvolle getuigenis

Ik stond laatst te luisteren naar een discussie tussen een ongelovige jongeman en een Christen. De Christen kende zijn Bijbel goed, had overal een antwoord op en liet geen spaan heel van de gedachtengang van de ongelovige jongeman.

‘Prima,’ zul je misschien denken. Tenslotte is het ons vurige verlangen om de wereld er van te overtuigen dat er een God is, een plan en een eeuwige toekomst en dat de toekomst voor mensen die dat verwerpen er heel wat anders uitziet. Toch is het maar de vraag of die ongelovige jongeman opeens zoveel dichterbij het Koninkrijk was gekomen na de verhitte discussie op straat.

Integendeel, het leek er sterk op dat hij nog vaster was komen te zitten in zijn overtuiging dat God niet bestaat en eigenlijk kon ik alleen maar tot de conclusie komen dat het gesprek niet alleen zinloos was geweest, maar zelfs onvruchtbaar en dat het meer kwaad had gedaan dan goed.

Jezus zelf gaf al aan dat het niet alleen maar om kennis gaat, maar om iets anders. Hij zei: “Heb voor elkaar net zoveel liefde als Ik voor u heb. Aan de onderlinge liefde zullen de mensen zien dat u mijn discipelen bent.” (Johannes 13:35)

Het is juist het gebrek aan respect voor een andere zienswijze die de kloof veroorzaakt die wij juist zouden moeten overbruggen.

Respect voor een mens, ongeacht wat hij gelooft...? Dat kan toch niet? Wat die man gelooft klopt niet! Dat is slecht! Daar gaat hij onderdoor!

Ja, misschien wel. Maar dat is een zaak tussen die mens persoonlijk en God zelf. Jezus vraagt van ons iets anders.

Hij vraagt van ons om een zieledokter te zijn. Om Zijn liefde uit te stralen en God te vertrouwen voor de resultaten. Zo gemakkelijk is dat niet.

Daar is nederigheid voor nodig, echte betrokkenheid en echt respect. Logische argumenten kunnen daar zeker bij helpen. Goede argumenten, waar haast geen speld tussen te krijgen valt, maar als die argumenten worden gehanteerd als een koud stalen zwaard, dat woest om zich heen slaat, is het resultaat er ook naar. Misschien heb je het dispuut gewonnen en kun je tevreden terugkijken op je eigen slimheid, maar het Koninkrijk is er niet mee gebaat. Uiteindelijk moet God zelf het genezende werk in iemands hart doen en ons voorbeeld is daarbij van wezenlijk belang. Het fundament dat Jezus in ons heeft gelegd is gebouwd op liefde en dat is het fundament dat Hij in ieders hart wil leggen. Zijn liefde voor een gebroken wereld. Een liefde die Hij door ons wil tonen aan een vereenzaamde wereld.

In die zin zijn wij Zijn gereedschap. Wij zijn Zijn handen en voeten om Zijn boodschap zo goed mogelijk door te geven. Daar kunnen slimme argumenten en wetenschappelijke ontdekkingen heel goed bij helpen, maar uiteindelijk is het toch de liefde die de doorslag zal geven.

Als iemand die liefde, medemenselijkheid en warmte bij ons niet bespeurt, terwijl wij er prat op gaan bij Jezus te horen, waar zal hij het geloof dan vinden? Het kortste vers in de Bijbel is de passage waarin geschreven staat: "Jezus huilde." (Johannes 11:35)

Jezus heeft een gebroken hart voor de mensheid. Laten wij Hem toestaan ook het onze te breken zodat het levengevende water ook door ons mag stromen en een ongelovige wereld mag verfrissen.